

ABSTRAKT

Jednou ze zemí, která se v posledních letech těší velkému mezinárodnímu zájmu, je Turecko. Dlouhé období pasivní zahraniční politiky orientované primárně na Západ bylo vystřídáno velice aktivní zahraniční politikou zaměřenou na vlastní region. Turecko zahrnuje do své zahraniční politiky nové nástroje a aktivity, které jsou více v souladu s pozicí střední mocnosti. Dva z nástrojů zahraniční politiky, které pro Turecko v posledních letech nabyly na důležitosti, jsou rozvojová pomoc a migrační politika, respektive jeho reakce na uprchlické krize. Vliv na to má mimo jiné i fakt, že v důsledku syrské krize Turecko v současné době hostí na svém území více než tři miliony uprchlíků. Základním cílem této diplomové práce je analyzovat změny v migrační a rozvojové politice Turecka v kontextu jeho celkové zahraniční politiky a též způsob uplatnění těchto témat k navyšování své měkké síly. Obecnějším cílem pak je pokusit se využít zjištěných poznatků pro rozšíření Two-Good teorie o nástroje měkké síly. Two-Good teorie se snaží vysvětlit chování států z hlediska jejich směřování k udržení současného stavu, nebo změny současného stavu v různých oblastech mezinárodních vztahů. Jak z diplomové práce vyplynulo, Turecko využívalo zmíněné nástroje k budování své pozice především na začátku milénia po nástupu Strany spravedlnosti a rozvoje k moci. Jasně definovaná geopolitická vize a ekonomická prosperita dala vzniknout velice aktivní zahraniční politice. Jako střední mocnost Turecko dokázalo v této době formulovat obě politiky tak, aby přispívaly jeho statusu odpovědného regionálního hráče. Pokračující syrská krize a destabilizovaný region Blízkého východu však ukázaly, jak moc byla turecká pozice závislá na křehké stabilitě v regionu. V posledních letech, kdy se Turecko bezesporu cítí ohrožené okolní situací, vidíme odklon od nástrojů měkké síly k daleko tradičnějším nástrojům tvrdé síly. To se projevilo i na jeho přístupu k rozvojové pomoci a řešení uprchlické krize. Tyto nástroje se dostávají z pohledu budování a posilování pozice Turecka do pozadí a z hlediska Two-Good teorie tak slouží spíše k udržování stavu.

Klíčová slova: Turecko, uprchlické krize, zahraniční politika, rozvojová pomoc, migrace, Two-Good teorie.